

4. maj. 1974

FAKTA

Dato:

4. maj. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 137-142

stille illusionistisk dekvæde
skærm brydes op om hæng
der der virkelig bevæget
sig i en.
Det er hvad der er på
den anden side af muren.
Har man med det at
se det? Da må man
være indstillet på at
skulle opgive næsten
ALT.

Paris 4-5-74.
Fortsættelse.
Når P. igen skriver om at
have frihed til virkelig
at leve så må det være
ens betydningsfulde med at P.
i sine meninger af P. virkelig
lever nu - at den til
værelse i fare i tide er
høj med den rigtige levende

tilværelse.
Jeg lever, som alle mennesker
- skal, en eller anden form
for tilværelse, udfoldet en
slags livs bestræbelse -
med den reelle verdens
realitet sætter P. så en
forestilling om hvordan
min tilværelse burde for-
me sig. Jeg er med andre
ord utilfreds med den P.
har.
Forestillingen om en anden
tilværelsesform udspringer af
utilfreds heden med den til-
værende fordi P. har et for-
nemmelse af at den er
ufri og blødder, undertrykt
- for mange af mine
udtalelser under P. holder.
Er det nu indbildning eller
realitet? Begge dele. Det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

liv man tjene mig i hest-
-fjeld i hovedprolance
være udtrykt for den man
er. Men - det kan også
indflyde på mange
forskjellige af videnlige sider
af en selv, så der som man
ikke vil vedkende sig og
som der for former dele af
Livet i en stor retning.
Man har f. eks. nogle op-
-stige man gerne vil have
opfyldt af det plags og
for sig og af de i lille
opfyldes. Men det i lille
for sig der sig så den af
de af sig man har ikke
er af den hollandske betydel-
-hed som man i sine
kan til dig den? Var
de virkelig af livsinds
beskaffenhed, og der er

da inden for en man udstyrt
militær, så der is. man
overdramt at mere stord
og forsøge at på disse
opnå og opfyldt, at de
sig måtte alligevel ikke
blev det er en anden sag,
men man ville hvis de
virkelig var i sig for en
forsøge på alle de der og
kan der at på dem opfyldt.
Når man ikke gør det,
man måske af betydelig
re sig selv og sig sig som
som man måske så man
det ikke støjtes andet end
af de i lille er af virkelig
af gængse betydeling for
en. Der er en mange af de
de opstår en tur der be-
-stige sig sig med helt
overflyde dig der man uden

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

betjening. Hvorfor oplyder
man sig, det helt taget
beskrive sig med dem,
ja ofte hælde sig plige
af dem? Det kan
om ikke stregdes at man
i disse gamle drømme har
en uforklart men anledning
til at frembringe skæbnel-
-hed med dem, i nogen-
-dangs af lyst betone
sehr bestemt helse - en slags
spele om dem. Det kan op-
-så være fordi man op-
-nem disse gamle drømme
har mælt sig for at strube
et arbejde for sin ufil-
-freds hed med tilværelsen,
man kan med rolig som-
-nag hed angse det hele
for noget lost og som
arsag angive alle de
drømme man ikke for op-
-lyst. Man strube sigledes
en forklaring på hvor for
ens tilværelse og hvedes
og mislykkel, og hvor for
gidel ikke kan være jær-
-ledes. Således taler man
kon, en tid beklagende
sig ved som forklarende
en i at leve for i hvidt,
at leve er for en blevet
lig med at for drømme
oplyst.
Det vil derfor være mere
bids betone forde at i melse
at de drømme man ikke
være en finger for at for
oplyst er beklagende
- helse og ikke en drømme
værd, da de ikke kan
til høre en med i hvidt
faste trinet - og som på
et i hvidt behov for alle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ville man ikke have et
sekund med at forsøge
at få dem opfyldt.
Når man der for er uhl-
freds med sin livsvælge
og synes den skulle være
uoverlede sig og det friske
man har at gøre at
undersøge om den er u-
tilfreds og ustabilt sandt.
Den ofte betvivlede situation
et menneske står i er
sammen sat af en mængde
bestanddele - som man af
hele den frekvende ~~tilværelse~~
livsvælge, udtrykt for de
fem år man har givet sig
og de meninger man har
dan net sig.
Her mener kunstnarmærket
at alle disse skal man
springe over og kun leve
i nuet. Der er den sandhed
i dette at hele den byrde
af tanker og meninger fra
fortiden som man skal be-
runde med samtidig hos
en har man net et billede
af hvem og hvordan man
er og dette billede (denne
konvention) skulle sig i sin-
drene i vejen. Den offent-
lige sprog hos sum af
fortid for mig er i det
håndt frit - uden nogen
forudsætning, men bringer
forbindelse til at hånd-
le i relation til og ud fra
disse gamle tanker og me-
ninger, der måske var
nye og nye, men som
ikke blev ved det net
hver situation er en helt
anden - det man kender
er for mig er altså en fortid

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- for hindrende byrde.
Anskuer man der for til-
værelsen for i tilfædsstil-
-lende sig hvem der jo kun
være tale om en der har
værel - den gamle - g. alle
den man lever nu - lige
nu i dette sekul - det er
til og en gammel tilværelse
som man til tider stænde
staber rundt med midt
sejrlige by, uldet bare sig
i tilfædsstilende vil.
Hvis man fæddstændig glæde
tilværelsen fra i sig, ja nu
for en time, i sin smukke
siden så ville det jo være
i min by og tale om en
gammel i tilfædsstilende til-
værelse så ville der ulene
være mults tilværelse.
Måger i ens tilværelse gni

i smålder fædi man tænke
og den var sig re hos politiske
og færdistilling som jo net-
-op i det gælder mon
"færdig tilværelse" stiller sig
hindrede, vejen for g.
færdig nu - færdig færdig
Måger den var sig en fæ-
-rdig om (net op gni-
-nem re hos politiske)
hvordan man er mon
da den jo kun i sig sig
om hvordan man har
værel kan den i tale have
nogen situationer i interesse
og hvor for danne sig alle
g. ligheder af hvordan "man
er" hvilke interesse kan
man have i det, det eneste
der kan have interesse i
hvordan man er (L. l. steds!)
nu. Hvis man således

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lever i noget vil simpelton
alt være muligt for ~~man~~
med en helt ny hær
gennem helt ukendt
uden tanke på fortid
og fremtid.

Alt dette er en opsum-
-mering af fransk marxistis-
te ser, om den første verdens
krig en forenklet og at
hver fortid dem i deres
virkelige realitet vilde.

Paris 17-5-74.

Mange af de ideer
jeg har skrevet om indstæl-
-lings situation. Det er
beobachtung af rum for-
-stille formet for senere bredt
indover en ~~ny~~ - ting
som skal fremføres i forhold

til et publikum.

Der er jo i alle mennesker
-nøjelse ved at lave den
slags projekter som for-
-målentlig aldrig bliver
realiserede.

På den anden side Marcel
Duchamp arbejdede i tæppe
der på. Et stort Donnis -
og selv om hun jo netop har
oplyst en vis sigelighed for
at det ville blive inkom-
-plet på et museum efter
hans død, så opbevarede han
i hovedparten aldrig selv at se
det ~~for~~ opstillet.

Den tanke var som tid arbejdet
med så danne projekter selv-
-igennem, alt det man i alle
horizonten kan forstå sig - se
for sig og alt i alle mase
eller i hovedparten lige så meget
været som selv det at jo